

at det gaar, naar det ikke har et positivt Flertal bag sig, men noget afgjort, noget sikkert kan man jo ikke sige i saa Henseende; for det strider jo egentlig ikke imod det parlamentariske Princip, at et Ministerium bliver siddende, indtil det faar et positivt Flertal imod sig. Et Ministerium kan jo selvfølgelig sidde i Kraft af den Situation, at det i væsentlig Grad bliver støttet af et Parti, som maaske er det største af en Række smaa Grupper, og saa desuden bliver støttet af andre venligsindede Grupper. Men et Ministerium, som sidder saadan, sidder ikke fast og trygt; det Ministerium, som ikke hviler paa et Parti-Flertal, men skal søge sin Støtte snart hist, snart her, sidder ikke paa et fast og sikkert Grundlag.

Men det ærede Medlem forudsatte som givet, at Ministeriet maa gaa i det Øjeblik, det er lykkedes ham — hvad jeg nu ikke vil haabe — at berøve Venstre-reformpartiet nogle Mandater, og saa kommer Spørgsmaalet: det næste Ministerium, det Ministerium, som skal samle Demokratiet. Han udtalte sig nemlig saaledes: „Det er klart, at i det Øjeblik, Ministeriet gik af, fordi dets Tilhængere vare reducerede til noget under Halvdelen“ — altsaa ikke meget — „ville der blive stillet en eller anden Mand den Opgave at danne et nyt Ministerium, hvorom der kunde slutte sig et Flertal i Tinget, og en saadan Opgave vilde det aldrig nogen Sinde være umuligt at løse.“ Lad os gaa ind paa dette Tankeeksperiment, lad os tænke os, at Venstre-reformpartiet reduceres til f. Eks. 45 Medlemmer. Saa vil det efter det ærede Medlems Opfattelse ikke længere kunne bære et Ministerium. Saa henvender Hans Majestæt Kongen sig til en Mand — det ærede Medlem sagde paa Foranledning af en Afbrydelse, at det skulde være en dygtig Mand —, altsaa til en dygtig Mand, som skal søge at danne Ministeriet. Hvad vil nu denne dygtige Mand finde, naar han kommer her ned i Tinget? Store Forskydninger foregaar der jo sikkert ikke ved de kommende Valg, det tror det ærede Medlem heller ikke paa. Han vil vel forefinde Folketingets Venstre, der maaske har bevaret sine Mandater ved Hjælp af Socialdemokratiet — ellers bevare de dem ikke — uforandrede i Talstyrke, og han vil

maaske forefinde det forhandlende Venstre paa samme Maade. Jeg ved ikke, om han vil bygge et Ministerium paa de to Grupper, om det er det, det ærede Medlem tænker paa, naar han vil have en Samling til Venstre. De to Grupper udgøre 25 Stemmer, men det er vist for lidt at bygge et Ministerium paa, og det er sandsynligt, at denne Basis er lidt for begrænset. Saa kan den dygtige Mand gaa et andet Sted hen, han kan gaa til Socialdemokraterne, der mulig have vundet nogle Mandater ved den Situation, der forberedes netop til Gunst for et saadant Udfald. De udgøre maaske saa mange, at de sammen med Folketingets Venstre og det forhandlende Venstre udgøre et tilsvarende Antal som Venstre-reformpartiet. Lad os tænke os, at de ere 45, delte i tre ret forskelligartede Partier, medens Venstre-reformpartiet staar som et Parti, ogsaa med 45, mon da denne dygtige Mand, hvis Navn vi ikke kende, og hvis Eksistens vi ikke ane, vilde være bedre i Stand til at regere med de 45 i de tre Grupper end det nærørende Ministerium med de 45, som maatte blive til Rest, efter den uheldige Valgdag, som det ærede Medlem spaaede os? Jeg skal ikke fortsætte med disse Betragtninger. Jeg har nævnt nok for at godtgøre, at der ikke er saa overordentlig meget solidt i det ærede Medlems Paastand om, at naar Venstre-reformpartiet mister nogle Mandater, saa er dette Ministerium blæst bort, og saa er Situationen aaben for en dygtig Mand til at samle et andet Flertal og derpaa danne et nyt Ministerium.

Naa, det ærede Medlem vil naturligvis straks fralægge sig at tænke paa noget saadant som at danne et Flertal, et Regeringsparti eller en Regeringskonstellation sammen med det forhandlende Venstre, det er naturligvis en ganske vederstyggelig Tanke, som han ikke kan tænke sig. Saa bliver der i Virkeligheden tilbage Folketingets Venstre og Socialdemokraterne, og at det er det, han tænker paa, fremgaar af noget, jeg var Vidne til i Sommer ved et Møde i Haslev, hvor det ærede Medlem netop traadte op og forkyndte Offentligheden, at efter dette Ministerium kom der ret naturligt et Blandingsministerium, et Ministerium bestaaende af det radikale Venstre og Socialdemokratiet. Det var en